

25 iunie – 1 iulie

Alături de Păstor

Textul de memorat: „Îmi învii sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.” (Psalmii 23:3)

Sofia s-a rezemat de ușa dormitorului ei și s-a lăsat alunecând la podea. Lacrimile izvorau una după alta și în clipa următoare plângea deja în hohote. „Cum a putut să facă așa ceva? Cum a putut?” Sofia tocmai aflate o veste care îi frângea inima. Cineva, pe care îl considera un prieten, pe care îl respecta și în care avea încredere, împrăstia bârfe îngrozitoare despre ea ca să îi strice reputația și munca de până atunci. Luând Biblia de pe pat, s-a trezit că se uita fix la niște cuvinte cunoscute: „Îmi învii sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte din pricina Numelui Său. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu Mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie” (Psalmii 23:3,4).

„N-are cum să fie așa!” izbucni în sine ea. Dar logica părea simplă. Păstorul din psalm își conducea oile „pe cărările dreptății” (VDCL, BTF), dar tocmai aceste cărări păreau să șerpuiască prin valea umbrei morții. Era posibil ca până și această trădare dureroasă din partea unui prieten, această vale întunecată, să fie folosită de Dumnezeu ca s-o învețe ceva despre neprihănire?

De înțeles: Când ai crescut spiritual mai mult: în vremuri ușoare sau în vremuri mai grele?

Duminică, 26 iunie – Un ghid pentru drum: Păstorul

„Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic” (Psalmii 23:1).

Unor copii li s-a cerut să facă un desen despre Dumnezeu. Fără nicio excepție, toți au desenat o inimă undeva pe foaie. Când au fost întrebați de ce, toți au răspuns că Dumnezeu este dragoste. Atât.

E ușor să avem o părere bună despre Dumnezeu și planurile Sale atunci când totul merge bine. Dar, pe măsură ce creștem și viața devine mai grea și mai complicată, vederile noastre despre Dumnezeu se schimbă adesea. Dumnezeu nu Se schimbă, bineînțeles (Evrei 13:8; Iacov 1:17); dar noi, da.

La unison cu stilul de viață pastoral al poporului lui Dumnezeu din timpurile Vechiului Testament, Psalmul 23 utilizează imaginea unui păstor pentru a descrie modul în care Dumnezeu Se îngrijește de noi. Simbolul păstorului este folosit în dreptul lui Dumnezeu atât în Vechiul, cât și în Noul Testament. Este un tablou minunat și de asemenea etern valabil. Înainte să analizăm Psalmul 23, să vedem modul în care scriitorii Bibliei au înțeles lucrarea și caracterul Păstorului în Biblie.

1. Ce spun despre Păstor următoarele versete?

Isaia 40:11

Ieremia 23:3,4

Ezechiel 34:12

Ioan 10:14-16

1 Petru 2:25

2. Să ne întoarcem la Psalmul 23. Cum își îngrijește Păstorul oile?

Versetul 2

Versetul 3 („mă ghidează să merg pe drumul corect”, BVA)

Versetul 4

Ce înseamnă să știi că există Cineva ca cel descris mai sus care are grijă de tine? Cum poți folosi această imagine ca să încurajezi pe cineva a cărui imagine despre Dumnezeu a fost întunecată de propriile lupte, oricare ar fi acestea?

Luni, 27 iunie – Popasuri de-a lungul drumului

„Și mă povățuiește pe cărări drepte din pricina Numelui Său” (Psalmii 23:3).

Imaginează-ți acele „cărări drepte” întinzându-se înaintea ta până departe. Nu le poți vedea capătul, dar știi că la final ajungi acasă, în casa lui Dumnezeu. Dacă te concentrezi puțin mai mult, vezi unde duce drumul? Unele locuri se văd clar, dar altele sunt complet blocate de obstacole mari sau periculoase. Uneori, drumul dispare după o culme. Pe unele porțiuni e mai ușor să mergi, pe altele, mai greu. Exact în felul acesta a călătorit și poporul Israel din Egipt spre Țara Promisă și parcursul lui este descris tot așa în acest psalm.

3. Identifică în Psalmul 23 locurile pe unde David vede oile înaintând pe cărări drepte, în drumul lor spre casa Domnului.

Dar de ce aceste cărări se numesc „cărări drepte”, „cărările dreptății” (VDCL) sau „drumul corect” (BVA)? Iată patru motive importante: (1) pentru că duc la destinația corectă - casa Păstorului; (2) pentru că ne mențin în armonie cu cine trebuie, și anume cu Păstorul însuși; (3) pentru că ne învață să fim persoane drepte, corecte - așa cum este Păstorul; (4) pentru că ne oferă mărturia corectă - pe măsură ce devenim oameni drepecți/neprihăniți, îi dăm slavă lui Dumnezeu.

Este important să înțelegem că, atunci când Dumnezeu ne conduce, nu este ca și când ar livra un pachet la destinație. Presupune ceva mai mult decât îndrumare și protecție. Ca în multe exemple din Biblie în care El conduce (fie pe Avraam prin fângăduința Sa, fie pe poporul Israel printr-un stâlp de foc și de nor), când Dumnezeu conduce înseamnă întotdeauna că își învață poporul ceva în ce privește neprihănirea.

Cât de conștient ești că dreptatea/neprihănirea este prioritatea Păstorului pentru viața ta? Cum pot încercările să-ți schimbe viața astfel încât să reflectezi mai bine caracterul Domnului Hristos?

Marti, 28 iunie – Un ocol neașteptat (1): Valea

„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie” (Psalmii 23:4).

Ar fi frumos dacă drumurile dreptății/neprihănirii s-ar afla numai de-a lungul luncilor înverzite ale unor pâraie reci. Dar nu acesta este parcursul zugrăvit de David. Aceste cărări trec și prin valea umbrei morții - un loc pe care nu dorim să-l traversăm. În anumite perioade ale anului, văile din Israel sunt predispuse la inundații care pot surveni brusc și cauza pagube. De asemenea, aceste defileuri sunt de obicei strâmte, cu povârnișuri abrupte care blochează lumina. Prin urmare, „umbra morții” este o metaforă pentru întuneric dens sau umbră deasă.

4. Gândește-te la momentele tale de „vale a umbrei morții”. Cum a fost? Ți-a fost teamă chiar dacă știai că Păstorul era acolo? Ce versete din Biblie ți-au fost cele mai dragi atunci și de ce?

5. Cum crezi că au ajuns oile în vale? Au mers acolo de capul lor? Sau le-a condus Păstorul însuși? Argumentează-ți răspunsul.

Elisabeth Elliot a scris: „Un miel care se trezește în valea umbrei morții ar putea ajunge la concluzia că a fost condus acolo din greșală. A fost necesar ca el să traverseze acel întuneric ca să învețe să nu se teamă. Păstorul încă este cu el” (Elisabeth Elliot, *Quest for Love*, Revell Books, Grand Rapids, MI, 1996, *Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării*

Te-ai simțit vreodată „condus din greșală” în vale? Ce atitudine ai avut față de Dumnezeu atunci? De ce crezi că Păstorul ar risca să fie înțeles greșit deoarece a îngăduit să trecem prin valea întunecată?

Miercuri, 29 iunie – Un ocol neașteptat (2): Masa întinsă

„Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă peste el” (Psalmii 23:5).

De-a lungul vieții vom da inevitabil peste dușmani, peste oameni care ni se opun. Cum procedezi cu ei? Ai stat vreodată treaz noaptea, răsucindu-te în pat și născocind modalități de a te răzbuna pe cei care încearcă să-ți facă rău sau să-ți distrugă munca? Creștinilor le poate fi greu să-și dea seama cum să-i trateze pe dușmani.

6. Ce fel de dușmani ai avut în viața ta? Cum ai reacționat față de persoane care au încercat să-ți facă rău ție sau celor dragi? Cât de fidel ai urmat cuvintele lui Isus din Matei 5:44 sau pe cele ale lui Pavel din Romani 12:17-21?

În Psalmii 23:5, David ne arată un mod interesant de a proceda cu inamicii: le pune în umbră prezența, uitându-se în schimb la ceea ce face Dumnezeu pentru el. Și Dumnezeu este acolo, pregătindu-i masa.

În cultura lui David, când un musafir important venea la o masă festivă și era pe punctul de a intra, gazda îi ungea capul cu untdelemn - un amestec de ulei de măsline și parfum. Apoi musafirul era așezat în fața unei cantități mult mai mari de mâncare decât ar fi fost cineva în stare să mănânce.

7. Cum ne pot reaminti cele trei obiecte (masa, untdelemnul și paharul) din Psalmii 23:5 că Dumnezeu Se îngrijește de noi, chiar și atunci când suntem în vale?

Pavel ne reamintește: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:12). Dușmanii noștri sunt unii pe care îi vedem, dar și unii pe care nu-i vedem. Fie că ne place, fie că nu, suntem încercuți. Totuși, când suntem cu Păstorul, nici măcar un vrăjmaș, văzut sau nevăzut, nu ne poate fura ceea ce El a pregătit pentru noi.

Meditează asupra modului în care te-a tratat Păstorul când ai fost înconjurat de dușmani. Ce găsești în aceste vremuri care te ajută să fii recunoscător chiar și în astfel de greutăți?

Joi, 30 iunie – Promisiunea unui drum în siguranță

Uneori, când suntem în vale sau încercuți de dușmani, poate ti tentant să credem că am fost lăsați singuri. Uneori ni se pare că Dumnezeu nu a făcut prea multe pentru noi: gândim că, dacă El ne-ar fi ajutat, nu am fi ajuns de la bun început în situația în care suntem. Dar, evident, David nu pare să vadă lucrurile așa.

8. În ciuda încercărilor prin care trece, care sunt lucrurile de care David este sigur în Psalmii 23:6? Vezi și Efeseni 1:4,5; 2 Petru 1:10; Evrei 11:13-15.

Unele traduceri spun că bunătatea și îndurarea nepuizabilă (angajamentul prin legământ al lui Dumnezeu) mă vor „urma” (VDCL, BTF) în toate zilele vieții mele. Dar verbul din original este mai sugestiv și versetul ar trebui să sune așa: bunătatea și dragostea statornică „mă vor urmări/vor alerga după mine” în toate zilele vieții mele. (De fapt, este același verb ebraic folosit în versete precum Geneza 14:14; Iosua 10:19 și 1 Samuel 25:19, unde ideea de urmărire este foarte clară.)

9. Ce imagine îți vine în minte când te gândești că bunătatea și dragostea nesecată „aleargă după

tine”? Ce crezi că a vrut să ne spună David despre Dumnezeu când a descris grija Lui în felul acesta?

Indiferent cât de adâncă este valea sau cât de sâcâitori sunt inamicii, certitudinea bunătații și iubirii fără sfârșit ale lui Dumnezeu, precum și siguranța călăuzirii Sale până la capătul drumului sunt lucruri de necontestat. Dacă aceste gânduri L-au putut susține pe Isus la Golgota, și noi ar trebui să prindem curaj.

Sunt momente totuși când cei dragi sunt apăsați de întrebări. După cum ne-a arătat David în Psalmii 23:6, cea mai bună abordare a acestor îngrijorări nu este să descriem teoretic și teologic ce poate face Dumnezeu, ci să ne exprimăm convingerea personală cu privire la adevărul despre Dumnezeul nostru.

Ce dovezi personale ai că bunătatea și îndurarea divină ne urmăresc? Ce dovezi din Biblie ai putea adăuga? Cum le-ai putea împărtăși aceste lucruri aceluia care poate pun la îndoială certitudinea grijii lui Dumnezeu? În ce fel crucea este exemplul cel mai grăitor al acestei „urmăriri”? Promisiunea unui drum în siguranță

Vineri, 1 iulie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, Mărturii pentru biserică, voi. 4, capitolul „Misionari în cămin”; Hristos, Lumina lumii/ Viața Lui Isus, capitolul 52

„Cei care vor fi, într-un final, victorioși vor avea parte de perioade de confuzie și probă în viața lor religioasă, dar nu trebuie să-și piardă încrederea, pentru că aceasta este o parte a disciplinării lor în școala lui Hristos și este esențială în procesul de purificare și înlăturare a zgurii. Slujitorul lui Dumnezeu trebuie să suporte cu stăpânire de sine atacurile și reproșurile grave ale dușmanului și trebuie să învingă obstacolele pe care Satana le va plasa în calea lui. [...] Dar, dacă veți continua să vă uitați în sus, și nu în jos, spre dificultăți, nu vă veți abate de pe cale și îl veți vedea curând pe Isus întinzându-Și mâna să vă ajute. Va trebui doar să-l dați mâna cu deplină încredere și să-I, lăsați să vă conducă. Atunci când veți avea încredere, veți avea și speranță. [...] Veți găsi putere în Hristos pentru a-ți forma un caracter puternic, echilibrat și frumos. Satana nu poate avea niciun efect asupra luminii strălucitoare emenate de un asemenea caracter” (Ellen G. White, *Solii pentru tineret*, p. 63,64).

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Deuteronomul 4 - 10

1. Pentru ce fel de ucigași au fost alese cetățile de scăpare?
2. Cum și de unde a rostit Domnul cuvintele Celor Zece Porunci?
3. Cum urma să izgonească Domnul neamurile dinaintea lui Israel?
4. Despre cine se spune că „nu primește daruri”?

Evanghelizare, Secțiunea 19, subcapitolul „Perioada de probă în lucrarea pastorală”

5. Ce sfat trebuie să dea pastorii în vârstă lucrătorilor tineri?